

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 153.

Anden Session.

56de Møde.

Tirsdagen den 7de Januar.

(Fortfat).

Formanden: Derksom Ingen videre ønsker at yttre sig, kunne vi gaae over til Vedtagelsen af Loven. Jeg skal bede En af Secretairerne om at oplæse den.

Efterat derefter var oplæst

Lov,

hvorved Indfødsret meddeles for skjellige Udlandinge,

saalydende som Forslaget, der findes i Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 49 under Nr. LXX, blev Lovforslaget ved den derefter foretagne Afstemning vedtaget med 33 Stemmer mod 1.

Formanden: Jeg skal derefter tilstille Statsraadet denne Lov.

Dermed er Dagsordenen for idag udtomt. Jeg skal nu opgive Dagsordenen for næste Møde, som vil blive paa Torsdag Kl. 12:

1. Justitsministeren forelægger Udkast til Lov angaaende Jurisdictionen over det Gods, der bortskilles fra Grevskaber, Baronier eller Sædegaarde, som have været benaadede med Birkerettighed.
2. Til 1ste Behandling: Sagen angaaende lønede Statsrevisorers Ansættelse m. v.
3. Til 2den Behandling: Udkast til Lov om Udredning af Districtsheste til Brug for Hæren.
4. Til 1ste Behandling: Forslag til Lov, hvorved Skolelærerne fritages for at besørge Embedsbreve mellem Præsterne.

Mødet hævet Kl. 2¼.

57de Møde.

Torsdagen den 9de Januar.

Protokollen for forrige Møde oplæstes.

Formanden: Jeg har at annoncere, at det fra Finantsministeriet er mig meddeelt, at Hans Majestæt har sanctioneret den af Rigsdagen vedtagne Pensionslov samt Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter. Lovene ere omdeelte paa de Herrers Pladser.

Den første Sag paa Dagsordenen er Forelæggelse af Justitsministeren af Udkast til Lov angaaende Jurisdictionen over det Gods, der bortskilles fra Grevskaber, Baronier eller Sædegaarde, som have været benaadede med Birkerettighed. Den høitærede Minister har Ordet.

Justitsministeren: Den Betragtning, der hidtilbage har gjort sig gjældende med Hensyn til baade Drettelsen og Nedlæggelsen af private Birker, har upaatvivlelig været den, at, da det til større Landeendomsbesiddelser og navnlig til Lehn eller andre store Sædegaarde henhørende Bøndergods i saamange andre Henseender var knyttet til disse, — det da ogsaa ansaaes hensigtsmæssigt, at det forterede under den samme Jurisdiction. En Følge af denne Anskuelse maatte det naturligt ogsaa være, at, naar Bøndergods afhændedes fra disse Besiddelser, maatte det udgaae af denne Birker jurisdiction. Men, efterat nu heelt andre Anskuelser have gjort sig gjældende, hvorefter det ikke længere er det enkelte Godses Omfang, der kan blive af nogen væsentlig Indflydelse med Hensyn til Jurisdictionens Omfang, men derimod ganske andre Hensyn og navnlig Hensynet til Beliggenhe-